

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 6-5-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 12-4-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 538/13-4-2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά του αναθέτοντος φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Και του από 23-4-2022, κατόπιν της από 13-4-2022 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση των από 5-4-2022 κοινοποιηθεισών πρώτον, με αρ. 67/8^η Συνεδρίαση 8-3-2022 και δεύτερον 106/10^η Συνεδρ. 4-4-2022 Αποφάσεων ΔΣ του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος με την πρώτη κρίθηκαν δεκτές οι προσφορές του παρεμβαίνοντος και των οικονομικών φορέων ... και ... και με τη δεύτερη αναδείχθηκε ανάδοχος ο παρεμβαίνων, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την παροχή υπηρεσιών φύλαξης των εγκαταστάσεων ύδρευσης του αναθέτοντος, συνολικής προϋπολογισμένης δαπάνης 100.000 ευρώ άνευ ΦΠΑ, που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 31-12-2021 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ... Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 29-4-2022 Απόψεις της.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 600,00 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου δημοσίευσης, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται η από 12-4-2022 προσφυγή του τρίτου αποδεκτού μειοδότη κατά των από 5-4-2022 συγοινοποιηθεισών εκτελεστών πράξεων, πρώτον, περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών και οικονομικών προσφορών, καθ' ο μέρος κρίθηκαν αποδεκτοί οι τρεις συνδιαγωνιζόμενοι και τούτο ασχέτως ότι ο ... έπεται σε σειρά μειοδοσίας, δεδομένου ότι η διατήρηση του στη διαδικασία διακινδυνεύει τη θέση του προσφεύγοντος, αν υπεισέλθει εν τέλει στη θέση του προσωρινού αναδόχου, αφού ο ... θα δύναται να προσβάλει την προς τον προσφεύγοντα τυχόν κατακύρωση και δεύτερον, περάτωσης σταδίου κατακύρωσης, καθ' ο μέρος ο εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος παρεμβαίνων αναδείχθηκε ανάδοχος. Επομένως, η προσφυγή και η παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τον κατά των δικαιολογητικών κατακύρωσης λόγο της προσφυγής και την αίτηση ότι ο παρεμβαίνων δεν υπέβαλε φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα με ισχύ κατά τον χρόνο της προσφοράς, προκύπτει ότι σε συμφωνία με το άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016, το άρ. 2.2.9 της διακήρυξης ορίζει ότι «Το δικαίωμα συμμετοχής των οικονομικών φορέων και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής τους, όπως ορίζονται στις παραγράφους 2.2.1 έως 2.2.8, κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς δια του ΕΕΕΣ κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2.2.9.1, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών της παραγράφου 2.2.9.2 και κατά τη σύναψη της σύμβασης δια της υπεύθυνης δήλωσης, της περ. δ' της παρ. 3 του άρθρου 316 του ν. 4412/2016.», ενώ ο όρος 2.2.9.2.B1 συναφώς ορίζει περί των δικαιολογητικών κατακύρωσης του όρου 2.2.3.2 ότι «) για την παράγραφο 2.2.3.2 πιστοποιητικό που εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του οικείου κράτους - μέλους ή χώρας, που να είναι εν ισχύ κατά το χρόνο υποβολής του, άλλως, στην περίπτωση που δεν αναφέρεται σε αυτό χρόνος ισχύος, που να έχει εκδοθεί έως τρεις (3) μήνες πριν από την υποβολή του. Ιδίως οι οικονομικοί φορείς που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα προσκομίζουν: i) Για την απόδειξη της

εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων της παραγράφου 2.2.3.2 περίπτωση (α) αποδεικτικό ενημερότητας εκδιδόμενο από την Α.Α.Δ.Ε.. ii) Για την απόδειξη της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων προς τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης της παραγράφου 2.2.3.2 περίπτωση α' πιστοποιητικό εκδιδόμενο από τον e- ΕΦΚΑ, και υπεύθυνη δήλωση του οικονομικού φορέα αναφορικά με τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης... ». Ο συνδυασμός των ανωτέρω διατάξεων καθιστά σαφές, ότι αφενός τα προσόντα συμμετοχής, συνιστάμενα και στην έλλειψη λόγων αποκλεισμού, θα πρέπει να συντρέχουν τόσο κατά τον χρόνο της προσφοράς, όσο και κατά τον χρόνο των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Πλην όμως, άλλο είναι το ζήτημα της ουσιαστικής κατοχής των οικείων προσόντων και άλλο αυτό του χρόνου στον οποίο ανατρέχει η απόδειξή τους και τον οποίο αφορούν οι διαφορετικές κατηγορίες αποδεικτικών εγγράφων. Ούτως, για την απόδειξη του προσόντος κατά τον χρόνο της προσφοράς, αρκεί η σχετική δήλωση στο ΕΕΕΣ, χωρίς να απαιτείται, επιπλέον τούτου και περαιτέρω οριστική απόδειξη περί έλλειψης λόγων αποκλεισμού κατά τον χρόνο της προσφοράς, δια των δικαιολογητικών κατακύρωσης, χωρίς δε τούτο να σημαίνει, ότι αν εντοπιστεί όμως, κατ' ουσία έλλειψη του προσόντος και ανακρίβεια της περί συνδρομής του δηλώσεως στο ΕΕΕΣ, η προσφορά δεν είναι απορριπτέα. Στον δε χρόνο δικαιολογητικών κατακύρωσης, υποβάλλονται δικαιολογητικά οριστικής απόδειξης κατοχής των οικείων προσόντων, η ισχύς των οποίων τελεί υπό τις προϋποθέσεις του άρ. 80 παρ. 12 Ν. 4412/2016 και των ειδικών διατάξεων της διακήρυξης. Εν προκειμένω, οι φορολογικές και ασφαλιστικές ενημερότητες προβλέπονται να υποβληθούν μόνο κατά τον χρόνο των δικαιολογητικών κατακύρωσης, εκτός αν η αναθέτουσα ζητήσει αυτά προώρως και πρέπει και αρκεί να ισχύουν κατά τον χρόνο της υποβολής τους, ήτοι είτε τον κατά την αξιολόγηση χρόνο στον οποίο η αναθέτουσα προώρως ζητήσει να υποβληθούν (συνθήκη που δεν συντρέξε στην προκείμενη διαδικασία) είτε τον χρόνο ακριβώς των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Ουδόλως προβλεπεται εκ του νόμου και της διακήρυξης υποχρέωση για ορισμένες μορφές δικαιολογητικών κατακύρωσης ή όλες, να υποβληθούν αυτά και με ισχύ ήδη κατά τον χρόνο υποβολής της

προσφοράς και πάντως, ρητά ορίζεται ως απαιτούμενος χρόνος ισχύος κατά τη νυν διακήρυξη και ακριβώς για τις ενημερότητες, ο χρόνος της υποβολής τους, ήτοι ο χρόνος των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Οιαδήποτε δε ερμηνεία, που θα καθιστούσε αναγκαία την υποβολή των ως άνω ενημεροτήτων σε ισχύ κατά χρόνο που αφορά άλλο ή επιπλέον χρονικό σημείο, από τα εκ της διακήρυξης σαφώς οριζόμενα, τελεί σε αντίθεση με το σαφές κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας και δεν δύναται να τύχει αποδοχής. Επομένως, ο τέταρτος λόγος του προσφεύγοντα, περί του ότι ο παρεμβαίνων έπρεπε να υποβάλει ενημερότητες φορολογική και ασφαλιστική, όχι μόνο με ισχύ κατά τον χρόνο υποβολής τους, ήτοι ως δικαιολογητικών κατακύρωσης, όπως και όντως υπέβαλε, αλλά και με ισχύ επιπλέον και κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον τρίτο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.4.4 ορίζει ότι «... 2.4.4 Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά»/ Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών ... 4. Πλέον του έντυπου οικονομικής προσφοράς, θα παρατίθεται με επαρκή ανάλυση και σαφήνεια η μέθοδος υπολογισμού των προσφερόμενων τιμών / ποσοτήτων για καθένα από τα πεδία του ΕΝΤΥΠΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ και πλήρης ανάλυση του εργατικού κόστους...». Συνεπώς, θα έπρεπε να παρατεθεί για το έντυπο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ II της διακήρυξης, που περιλαμβάνει πεδία προς συμπλήρωση μεταξύ άλλων και ύψους προϋπολογιζόμενων αμοιβών και εισφορών, κόστους εξοπλισμού, διοικητικού κόστους και λοιπών εξόδων. Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, ο καθ' ου ... αφενός επισύναψε στην οικονομική προσφορά του αναλυτική στοιχειοθέτηση του εργατικού κόστους και άρα και αναγκαία και του μετ' αυτού συνεχόμενου ασφαλιστικού κόστους, ενώ παρέθεσε ανάλυση διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων, όπως και των λοιπών εξόδων, προσδιορίζοντας τι περιλαμβάνει κάθε κονδύλι και όχι μόνο αορίστως προσδιορίζοντας ποσοστό επί της προσφοράς για έκαστο εξ αυτών (αναφέρει δε στην ανάλυση στοιχείων του πίνακα οικονομικής προσφοράς του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ II, τα εξής «Δ6) Κόστος εξοπλισμού, αναλωσίμων υλικών και λοιπών σχετικών δαπανών (με ανάλυση): το ποσοστό επί τοις εκατό είναι 1,50%=1.320,48 και περιλαμβάνει

την απόσβεση των στολών, των ΜΑΠ, κλπ Δ7 Διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών (με ανάλυση): το ποσοστό επί τοις εκατό είναι $2,40\%=2.112,78$ και περιλαμβάνει τα έξοδα της εγγυητικής επιστολής των πιστοποιητικών συμμόρφωσης, την γραμματειακή κάλυψη κλπ. ,Δ8, Λοιπά έξοδα περιλαμβάνει τα έξοδα αυτοκίνητου/επόπτης/τις κρατήσεις προς τρίτους $(0,07+0,06 *3\%*20\%)$,Δ9 Εργολαβικό κέρδος: καλύπτεται η αμοιβή της επιχείρησης». Ούτε πάντως, χρειαζόταν βάσει του ως άνω όρου της διακήρυξης, αναγκαία να παρατεθεί πέραν της ανάλυσης των στοιχείων που περιλαμβάνει το κάθε κονδύλι κόστους εκ του διοικητικού κόστους, αναλωσίμων και λοιπών εξόδων ούτε χρειαζόταν επιπλέον στοιχειοθέτηση του ποσού εκάστου εξ αυτών των στοιχείων που συνθέτουν το ποσό κάθε επιμέρους κονδυλίου ούτε χρειαζόταν να καταγραφεί το επιμέρους κόστος των επιμέρους στοιχείων που συνθέτουν το διοικητικό κόστος, τα αναλώσιμα και τα λοιπά έξοδα. Άρα, ο τρίτος λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής περί ασυνήθιστα χαμηλού διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων για τον παρεμβαίνοντα και τον καθ' ου ..., ο παρεμβαίνων κατά την ανάλυση κονδυλίων που περιλαμβάνει η οικονομική προσφορά του και όσον αφορά το υπό Δ6 κόστος αναλωσίμων υπολόγισε 1.248 ευρώ, το υπό Δ7 διοικητικό κόστος υπολόγισε 1.175 ευρώ και για το υπό Δ8 κόστος λοιπών εξόδων υπολόγισε 250 ευρώ και ρητά περιγράφει πως συντίθεται οι δαπάνες του ως εξής «Δ6. Γραφική ύλη και συναφή υλικά: 3€ /μήνα ή 48€ συνολικά - Δαπάνες κίνησης: 1.200€ συνολικά (50€ ανά μήνα) Δ.7 - Κόστος εγγυητικών επιστολών : 230€ συνολικά - Κόστος δημοσίευσης: 705€ συνολικά - Αναλογικό κόστος για λογιστική και γραμματειακή υποστήριξη: 10€/μήνα ή 240 συνολικά Δ.8 -Απρόβλεπτες δαπάνες: 200€ συνολικά», τις δε κρατήσεις τις δήλωσε σε διακριτό κονδύλι, ενώ κατά την ανάλυση προσφοράς του ..., τα υπό Δ8 λοιπά έξοδα περιλαμβάνουν αποκλειστικά τις προβλεπόμενες κατ' άρ. 1.6.Γ της διακήρυξης και τις από 14-1-2022 διευκρινίσεις της αναθέτουσας, ποσό 704,84 ευρώ για διευκρινίσεις και επιπλέον και τις υπέρ τρίτων νόμιμες κρατήσεις, το υπό Δ7 διοικητικό κόστος 1.200 ευρώ για τη διετή σύμβαση περιλαμβάνει ενδεικτικά το κόστος συνδρομών ..., τα σέρβις και καύσιμα οχημάτων, το

κόστος επόπτη, τη γραφειακή υποστήριξη και το κόστος συνδρομών κινητής τηλεφωνίας, ενώ το Δ6 κόστος αναλωσίμων 1.200 ευρώ αθροιστικά, περιλαμβάνει ενδεικτικά 600 ευρώ για αλεξίσφαιρα με αναλώσιμα, 90 ευρώ για ασύρματους με αναλώσιμα, 390 ευρώ για στολές προσωπικού, 90 ευρώ για καπέλο, σφυρίχτρα και φακό με αναλώσιμα του προσωπικού και 30 ευρώ για έξοδα λοιπού εξοπλισμού, όπως βιβλία συμβάντων. Παρότι, βέβαια τα ως άνω ανά κονδύλι έξοδα αναφέρονται ως ενδεικτικά, εξαντλούν το προβλεφθέν για κάθε κονδύλι ποσό. Επομένως, δεδομένων των περιγραφών των ως άνω αναλύσεων, ο προσφεύγων προβάλλει πως δεν αναφέρεται στην ανάλυση του παρεμβαίνοντος τα τουλάχιστον απαιτούμενα εκ του νόμου για την απασχόληση έξοδα κάλυψης ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας ούτε έξοδα επιμερισμού στη νυν σύμβαση του κόστους ασφαλιστηρίου συμβολαίου ή κόστος κέντρου ασφαλείας ή εφαρμογής ... ή κόστη ISO ή κόστη εποπτείας, πλην όμως, ο ίδιος ο προσφεύγων προβάλλει ως κόστος διοικητικό που καλύπτει όλα τα ανωτέρω, μαζί με εγγυητικές και γραμματειακή-λογιστική υποστήριξη (όπως, ο ίδιος διαρθρώνει το κονδύλι διοικητικού κόστους και περιγράφει τι θα έπρεπε να καλύπτει), 477,25 ευρώ, αιτιώμενος όμως και άλλα 1.400 ευρώ ως κόστος αγοράς αυτοκινήτων και έξοδα συντήρησης και ασφάλισης αυτών. Ως προς τα αναλώσιμα, προβάλλει 3.576,24 ευρώ συνολικά, εκ των οποίων τα 2.759,40 ευρώ αφορούν κατά τον προσφεύγοντ καύσιμα οχημάτων περιπολίας, δηλαδή 816,84 ευρώ συνολικά, εκτός του ως άνω κόστους καυσίμων, στα 816,84 ευρώ περιλαμβάνει ο προσφεύγων τις δημοσιεύσεις 704,84 ευρώ άνευ ΦΠΑ. Άρα, στα αναλώσιμα υπολογίζει ο προσφεύγων και προβάλλει 112 ευρώ συνολικά εκτός κόστους δημοσιεύσεων και κόστους καυσίμων, ενώ ο παρεμβαίνων δηλώνει 48 ευρώ εκτός εξόδων κίνησης 1.200 ευρώ αθροιστικά. Στο διοικητικό κόστος ο προσφεύγων, χωρίς να περιλαμβάνει εκεί τις δημοσιεύσεις, προβάλλει 477,25 ευρώ, ενώ ο παρεμβαίνων, μη συμπεριλαμβανομένων δημοσιεύσεων, αναφέρει 470 ευρώ. Από τα 470 ευρώ του παρεμβαίνοντος, άνευ δημοσιεύσεων, υπολογίζει 230 ευρώ για εγγυητικές και 240 ευρώ για υπόλοιπα έξοδα, ενώ όμως για λοιπά έξοδα υπολογίζει 200 ευρώ, έναντι 70 του προσφεύγοντα, ήτοι 130 ευρώ

παραπάνω συνολικά υπολογίζει στα λοιπά έξοδα ο παρεμβαίνων έναντι των ισχυρισμών του προσφεύγοντος. Ο δε προσφεύγων άνευ δημοσιεύσεων και εγγυητικών, ως και άνευ εξόδων αυτοκινήτων, προβάλλει 352,25 ευρώ, πλην όμως, αν ληφθεί υπόψη η διαφορά εκ των 130 ευρώ λοιπών εξόδων που υπολόγισε επιπλέον των ισχυρισμών του προσφεύγοντα ο παρεμβαίνων, προκύπτει ότι $(240+130= 370)$ το άνευ εξόδων οχημάτων, αναλωσίμων, δημοσιεύσεων και εγγυητικών κόστος που υπολογίζει ο παρεμβαίνων για διοικητικά έξοδα, υπερβαίνει αυτού που προβάλλει ο προσφεύγων. Και πάντως, ναι μεν δεν ανέλυσε με την ίδια ευκρίνεια που χρησιμοποιεί ο προσφεύγων στους ισχυρισμούς της προσφυγής του, κάθε επιμέρους πηγή κόστους, πλην όμως, προκύπτει ότι κατέλειπε άθροισμα λοιπών εξόδων και για εν γένει λογιστική και γραμματειακή υποστήριξη, έννοια που δύναται να περιλάβει εν γένει έξοδα διοίκησης και εποπτείας, ίσο με ποσό που δεν προκύπτει, ακόμη και βάσει των αιτιάσεων της προσφυγής, ως ιδιαίτερα ή ασυνήθιστα χαμηλό. Επομένως, ασχέτως, ότι ο προσφεύγων προβάλλει ισχυρισμούς βάσει συναγωγών και δικών του δεδομένων που χρησιμοποίησε για την κοστολόγηση της δικής του προσφοράς, όσον αφορά ασφαλιστήριο, ISO, γραμματειακή-διοικητική-λογιστική υποστήριξη και εποπτεία, σε κάθε περίπτωση, δεν προβάλλει ούτε καν κατά τους ισχυρισμούς του, βλ. κατωτέρω ειδικώς για τα οχήματα, κάποιο εύλογο ποσό διοικητικού κόστους, το οποίο εν τέλει, υπερβαίνει τα άνευ εγγυητικών, δημοσιεύσεων και εξόδων οχημάτων, αντίστοιχα αθροίσματα εξόδων που υπολογίζει ο παρεμβαίνων (ο οποίος παρεμβαίνων υπολογίζει μεγαλύτερο εξάλλου, ποσό για εγγυητικές, υπολογίζει ούτως ή άλλως τις δημοσιεύσεις στο διοικητικό κόστος αντί στα αναλώσιμα, όπως ο προσφεύγων, πλην όμως στο πάγιο εκ της διακήρυξης ορισθέν ποσό, ενώ για τα οχήματα, βλ. κατωτέρω). Περαιτέρω, η σελ. 50 της διακήρυξης αναφέρει μεν ότι «Υποχρεωτικά θα υπάρχει καθημερινά καθ' όλο το ωράριο φύλαξης αυτοκίνητο περιπολίας με σαφή διακριτικά και τα έξοδα λειτουργίας και συντήρησης του, θα βαρύνουν αποκλειστικά και εξ ολοκλήρου τον ανάδοχο.», πλην όμως, ουδόλως απαιτείται εν γένει στη διακήρυξη εκτέλεση περιπολιών 54 χλμ ανά 24ωρο και 3 περιπολιών ανά ώρα για 750 μέτρα, στοιχεία που

αυθαίρετα συνάγει ο προσφεύγων και βάσει των οποίων αυθαίρετα συνάγει 2.759,40 ευρώ ως καύσιμα. Ομοίως αυθαίρετα ο προσφεύγων υπολογίζει 1.400 ευρώ για λοιπά έξοδα αυτοκινήτων, υπολογίζοντας 320 ευρώ για αποσβέσεις αγοράς ετησίως, 135 ευρώ τέλη, 145 ευρώ ασφάλιση και 100 ευρώ συντήρηση. Ούτως, ο προσφεύγων αθροιστικά υπολογίζει 4.159,40 ευρώ για εν γένει κόστη οχημάτων με καύσιμα, ενώ ο παρεμβαίνων 1.200 ευρώ, ποσό που καλύπτει βέβαια τέλη, ασφάλιση και εύλογη συντήρηση, καταλείπει δε και εύλογο ποσό για τυχόν αποσβέσεις και τυχόν καύσιμα, όποτε χρειαστεί περιπολία, χωρίς να προκύπτει σαφής ελάχιστη απαίτηση της διακήρυξης και πάντως, ουδόλως στοιχειοθετούνται επαρκώς οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα περί υποκοστολόγησης και ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς, βάσει των ως άνω εξόδων οχημάτων ούτε τα κονδύλια περί οχημάτων που υπολόγισε ο παρεμβαίνων, προκύπτουν ως τυχόν ασυνήθιστα χαμηλά σε σχέση με τις ανάγκες της σύμβασης. Επιπλέον, ακόμη και αυτή η διαφορά που προκύπτει καταρχήν ως προς τα άνευ οχημάτων (και δημοσιεύσεων) αναλώσιμα, μεταξύ ισχυρισμών του προσφεύγοντα (112 ευρώ) και προσφοράς παρεμβαίνοντος (48 ευρώ), προκύπτει αποκλειστικά, λόγω εκ του προσφεύγοντος συναγωγής 72 ευρώ ως γραφικής ύλης (με αποτέλεσμα, για λοιπά, πλην γραφικής ύλης και οχημάτων αναλώσιμα, να υπολογίζει 40 ευρώ), πλην όμως, 3 ευρώ τον μήνα για 24 μήνες και δη, μόνο για γραφική ύλη συνιστά ένα σχετικά μεγάλο ποσό, που δεν φαίνεται ως το κατ' ελάχιστον αναγκαίο και αντικειμενικώς συνδεδεμένο για την εκτέλεση της σύμβασης από κάθε δυνητικό ανάδοχο και δεν συνιστά ένα ποσό που προκύπτει, πέραν αυτής καθαυτής της προσφοράς του προσφεύγοντος, ως το ελάχιστο εύλογο και απαραίτητο για την εκτέλεση της σύμβασης, κατά τρόπο, ώστε προσφορά που υπολογίζει ή καταλείπει για αυτό το έξοδο ένα πολύ μικρότερο αυτού, ποσό, να μην προκύπτει ως ασυνήθιστα χαμηλή. Άρα, οι οικείοι ισχυρισμοί κατά του παρεμβαίνοντος είναι απορριπτέοι. Όσον αφορά τον καθ' ου ..., αυτός υπολόγισε αναλώσιμα πλην οχημάτων, σε ύψος μεγαλύτερο των ισχυρισμών του προσφεύγοντα, πέραν της γραφικής ύλης και λοιπού εξοπλισμού, όπως βιβλία συμβάντων όπου υπολόγισε 30 ευρώ, ποσό που δεδομένων και των λοιπών κονδυλίων αναλωσίμων του, δεν

προκύπτει ως ιδιαίτερα χαμηλό για τη νυν σύμβαση και ενώ τα 72 ευρώ που προβάλλει ο προσφεύγων συνιστούν σχετικώς μεγάλο ποσό για τέτοια δαπάνη, βλ. ανωτέρω και ενώ ένα τετράδιο τύπου βιβλίου συμβάντων στην αγορά και κατά την κοινή πείρα ευρίσκεται σε τιμές 5-9 ευρώ άνευ ΦΠΑ. Όσον αφορά το εκ του προσφεύγοντος προβαλλόμενο κονδύλι καυσίμων, όπως αναφέρθηκε, ουδόλως εκ της διακήρυξης προκύπτει χρεία τόσο μεγάλης δαπάνης και καθημερινής κίνησης, όπως η εκ του προσφεύγοντος προβαλλόμενη. Πλην όμως, ασχέτως ότι ο καθ' ου δεν κατονόμασε πηγές κόστους όπως κόστος εποπτείας και εγγυητικών συμμετοχής ή ιατρού και τεχνικού στο διοικητικό του κόστος, πάντως το ποσό διοικητικού του κόστους, που δεν περιλαμβάνει αναλώσιμα και δημοσιεύσεις που υπολογίζονται σε άλλα κονδύλια, αλλά υπολογίζει κάθε εν γένει κόστος οχήματος και κάθε άλλο διοικητικό κόστος, προκύπτει όντως χαμηλό σε σχέση με τις πηγές κόστους που προορίζεται να καλύψει. Και ναι μεν, σε σχέση με τον παρεμβαίνοντα που υπολόγισε $1.248+1175-704,84= 1.718,16$ ευρώ κόστος διοικητικό και αναλωσίμων χωρίς δημοσιεύσεις, ο καθ' ου ... υπολόγισε περισσότερα για τα ίδια έξοδα, ήτοι 2.400 συνολικά, πλην όμως τούτο οφείλεται στο ότι υπολόγισε ιδιαίτερα μεγάλο ποσό αναλωσίμων εκτός οχημάτων, πολύ μεγαλύτερο από αυτό που προβάλλει και ο προσφεύγων. Αν αφαιρεθούν τα έξοδα αναλωσίμων πλην οχημάτων, απομένουν 1.200 ευρώ, ήτοι όσα υπολογίζει στο διοικητικό του κόστος, ενώ ασχέτως των καταρχήν όντως διογκωμένων υπολογισμών του προσφεύγοντα για το κόστος οχημάτων, στο κόστος των 1.200 ευρώ αυτών, ο ... πρέπει να καλύψει και την επί διετία διαθεσιμότητα και λειτουργία οχήματος περιπολίας (για την οποία μόνη της ο παρεμβαίνων υπολογίζει 1.200 ευρώ). Ακόμη δε και αν υποθεθεί ότι το όχημα έχει αποσβεσθεί, τα τέλη κυκλοφορίας και τα έξοδα συντήρησης και ασφάλισης καταρχήν δυσχερώς μπορούν κατά την κοινή πείρα να είναι λιγότερα των 200 ευρώ αθροιστικά ετησίως, ακόμη και αν απαλλάσσεται τελών κυκλοφορίας, ήτοι $200 \times 2 = 400$ ευρώ στη διετία, ενώ ναι μεν η διακήρυξη δεν όρισε ελάχιστη υποχρέωση κίνησης, αλλά οπωσδήποτε μέσα σε δύο έτη, μια κατανάλωση καυσίμων και μια περιοδική κίνηση θα λαμβάνει χώρα. Δεδομένου ότι δεν υπάρχει κονδύλι στην προσφορά του ... για

λοιπές δαπάνες πέραν κρατήσεων και δημοσιεύσεων, τα 1.200 ευρώ που υπολόγισε ως διοικητικό κόστος, συμπεριλαμβανομένου κάθε κόστους οχημάτων, καταρχήν φαίνονται ως αρκετά χαμηλό ποσό για να καλύψει έξοδα οχήματος, κάθε γενικό έξοδο διοίκησης και κάθε διοικητική δαπάνη εκτέλεσης σύμβασης, πλέον και εγγυητικών συμμετοχής και χρήζει, όπως βάσιμα ο προσφεύγων προβάλλει, κατ' άρ. 88 παρ. 1 Ν. 4412/2016 δικαιολόγησης, την διαδικασία περί της οποίας παρέλειψε να διατάξει η αναθέτουσα προ κρίσης περί αποδοχής προσφοράς του καθ' ου. Συνεπώς, κατ' εν μέρει αποδοχή του δεύτερου λόγου της προσφυγής, η προσβαλλομένη είναι ακυρωτέα καθ' ο μέρος κρίθηκε δεκτός ο ... χωρίς προηγούμενη κίνηση της διαδικασίας εξηγήσεων του και αξιολόγησης αυτών, όσον αφορά το κονδύλι διοικητικού κόστους της προσφοράς του, κατ' άρ. 88 παρ. 1 και 3 Ν. 4412/2016.

4. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής, προκύπτει ότι και οι 3 καθ' ων υπολόγισαν τις ασφαλιστικές εισφορές στις οικονομικές προσφορές τους, με συντελεστή 22,54% επί των αποδοχών. Δεδομένου ότι δεν ορίστηκε οτιδήποτε ειδικότερο περί χρόνου έναρξης της σύμβασης, προκύπτει ότι για τη σύνταξη των οικονομικών προσφορών και δεδομένου ότι όλες οι προσφορές υποβλήθηκαν την 19-1-2022, ο χρόνος διάρκειας της σύμβασης για τη σύνταξη οικονομικής προσφοράς αφορά το διάστημα από 19-1-2022 έως και 18-1-2024 ή κατά 346 ημέρες εντός του 2022 και κατά 365 ημέρες εντός του 2023 και κατά 18 ημέρες εντός του 2024 (κατά 2,466% εντός του 2022, 94,931% εντός του 2023 και 2,603% εντός του 2024). Κατά το δε άρθρο 48 του ν. 4670/2020 (Μείωση εισφορών εργοδότη εργαζομένου) ορίζεται ότι « Από την 1η Ιουνίου 2020 στις περιπτώσεις πλήρους απασχόλησης οι ασφαλιστικές εισφορές των μισθωτών μειώνονται κατά 0,90 ποσοστιαίες μονάδες ως ακολούθως: 1. Κατά 0,75 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρών υπέρ κλάδου ανεργίας. Η μείωση επιμερίζεται κατά 0,48 πμ στο ασφάλιστρο του εργοδότη και κατά 0,27 πμ στο ασφάλιστρο του εργαζομένου. Το συνολικό ασφάλιστρο υπέρ ανεργίας διαμορφώνεται σε 4,25 % και κατανέμεται 2,69 % στον εργοδότη και 1,56 % στον εργαζόμενο. 2. Κατά 0,15 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρών υπέρ του Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή

Κοινωνικών Πολιτικών (ΕΛΕΚΠ) του άρθρου 34 παρ. 4 περίπτωση β' του ν. 4144/2013 (Α' 88), η οποία μειώνεται από την εισφορά που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, περίπτωση β', εδάφιο α' του ν.δ. 2963/1954 (Α' 195), και αφορά αποκλειστικά ασφάλιστρο του εργαζόμενου. Το αντίστοιχο ασφάλιστρο του εργαζόμενου υπέρ ΕΛΕΚΠ διαμορφώνεται σε 1,20 % και κατανέμεται 0,85 % υπέρ πρώην ΟΕΚ (ν.δ. 2963/1954) και 0,35% υπέρ πρώην ΟΕΕ (ν. 678/1977, Α' 246 και άρθρο 7 του ν. 3144/2003, Α' 111). », στο δε άρθρο 97 του ν. 4387/2016 (Εισφορές επικουρικής ασφάλισης) ορίζεται ότι « 1. Από την 1.6.2016 και μέχρι τις 31.5.2019, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς για την επικουρική ασφάλιση στο Ε.Τ.Ε.Α. όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστό 3,5% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3,5% για τον εργοδότη επί των ασφαλιστέων αποδοχών του εργαζόμενου, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38. Από 1η.6.2019 και μέχρι τις 31.5.2022, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς στο Ε.Τ.Ε.Α. όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστόν 3,25% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3,25% για τον εργοδότη επί των ασφαλιστέων αποδοχών του εργαζόμενου, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38. Μετά το πέρας της εξαετίας, το ποσοστό της μηνιαίας εισφοράς επανέρχεται στο ύψος που ίσχυε στις 31.12.2015.». Περαιτέρω, στο άρθρο 31 του ν. 4756/2020 (Μείωση ασφαλιστικών εισφορών εργοδότη-εργαζόμενου) ορίζεται: «1. Από την 1η Ιανουαρίου 2021 οι ασφαλιστικές εισφορές των μισθωτών εργαζομένων σε φορείς εκτός δημόσιων υπηρεσιών, αποκεντρωμένων διοικήσεων, ΟΤΑ α' και β' βαθμού και νομικών προσώπων αυτών, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου εντός Γενικής Κυβέρνησης, μειώνονται κατά τρεις (3) ποσοστιαίες μονάδες από το ύψος που είχε διαμορφωθεί την 1η.6.2020, ως ακολούθως: α) Κατά 1,85 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρών υπέρ κλάδου ανεργίας. Η μείωση επιμερίζεται κατά 1,49 πμ στο ασφάλιστρο του εργοδότη και κατά 0,36 πμ στο ασφάλιστρο του εργαζόμενου. Το συνολικό ασφάλιστρο υπέρ ανεργίας διαμορφώνεται σε ποσοστό 2,4 % και κατανέμεται κατά 1,2 % στον εργοδότη και κατά 1,2 % στον εργαζόμενο. β) Κατά 0,30

ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρών υπέρ του Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (Ε.Λ.Ε.Κ.Π.) της περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 (Α' 88), η οποία μειώνεται κατά 0,12 πμ από την εργοδοτική εισφορά υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Ανεργίας (Ε.Κ.Λ.Α.), σύμφωνα με το άρθρο 15 του ν. 2224/1994 (Α'122) και κατά 0,18 πμ από την εργοδοτική εισφορά υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Προγραμμάτων Επαγγελματικής Κατάρτισης και Εκπαίδευσης (Ε.Λ.Π.Ε.Κ.Ε.), σύμφωνα με το άρθρο 14 του ν. 2224/1994. Το συνολικό ασφάλιστρο της περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 διαμορφώνεται σε 0,16 % και κατανέμεται ως εξής: ... 3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν μέχρι την 31η.12.2021.». Επομένως, κατ' άρ. 31 παρ. 3 Ν. 4756/2020 είναι σαφές ότι η οικεία διά του άρθρου αυτού, μείωση των εισφορών, ανάγεται σε συγκεκριμένο και περιορισμένο χρονικό πλαίσιο, με συγκεκριμένο χρόνο λήξης ισχύος την 31-12-2021. Εν συνεχεία, με το άρ. 81 Ν. 4826/2022, παρατάθηκε ο ως χρόνος λήξης ισχύος της παραπάνω προσωρινού χαρακτήρα μείωσης, ως και την 31-12-2022 με τροποποίηση της παρ. 3 του άρ. 31 Ν. 4756/2020 («3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν μέχρι την 31η.12.2022.») Ήτοι, όπως νυν και ήδη κατά την υποβολή των προσφορών ίσχε η κείμενη νομοθεσία περί εισφορών, από 1-1-2023, οι ασφαλιστικές εισφορές, θα επανέλθουν στο έως και 31-12-2020 καθεστώς και ύψος, ως είχαν και εξακολουθούν καταρχήν να έχουν, κατά τις λοιπές προαναφερόμενες και εξακολουθούσες να τελούν σε ισχύ, διατάξεις. Άλλωστε, το άρ. 31 Ν. 4756/2020 και όπως με τον Ν. 4826/2021 παρατάθηκε η ισχύς του, δεν καθορίζει το πρώτον, εξυπαρχής και ανεξάρτητα από άλλες διατάξεις, τις εισφορές, αλλά «μειώνει» αυτές σε σχέση με το καταρχήν ισχύον περί αυτών καθεστώς. Ειδικότερα (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1468, 1469/2021), το άρ. 31 Ν. 4756/2020 (όπως και οιαδήποτε άλλη διάταξη) δεν επιφέρει κάποια τροποποίηση στο εξυπαρχής περιεχόμενο των Ν. 4670/2020 και 4387/2016 και δεν καταργεί, τροποποιεί ή επαναρρυθμίζει τις εισφορές που οι οικείες διατάξεις ορίζουν, αλλά το πρώτον καθορίζει ειδική και για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα με αρχή και λήξη, μείωση επί των εξ αυτών των διατάξεων επιβαλλομένων (που ούτως εξακολουθούν να συνιστούν την καταρχήν

ρύθμιση, εφ' ης η συγκεκριμένης χρονικής ισχύος μείωση) και άρα, δεν προκύπτει εκ του άρ. 31 Ν. 4756/2020 και του Ν. 4826/2021, κανένα ζήτημα ασάφειας ή αμφιβολίας περί της διατήρησης σε ισχύ αυτών, για κάθε άλλο χρόνο, πριν και μετά, το συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο ισχύος, του άρ. 31 Ν. 4756/2020, ήτοι έως και 31-12-2020, αλλά και από 1-1-2022 και ασχέτως των επόμενων μελλοντικών ασφαλιστικών ρυθμίσεων που δεν είχαν επέλθει και δεν δύναντο να προβλεφθούν κατά τον χρόνο υποβολής προσφορών στη νυν διαδικασία. Επιπλέον, σαφώς δεν αποκλείεται ο νομοθέτης με νέο νόμο να παρατείνει την ισχύ του άρ. 31 Ν. 4756/2020 ή ισοδυνάμως, να ορίσει εξακολούθηση της μείωσης αυτής και για το 2023 ή για οιοδήποτε άλλο διάστημα, όπως και όντως για το 2022 έλαβε χώρα. Πλην όμως τούτο, ακριβώς απαιτήσε νέο νόμο, πράγμα όλως άγνωστο και υποθετικό και πάντως, ουδόλως προκύπτει, απορρέει ή έχει οιοδήποτε έρεισμα στο άρ. 31 Ν. 4756/2020. Αν τέτοιος νόμος δεν υπάρχει κατά τον κρίσιμο χρόνο υποβολής προσφορών στη νυν διαδικασία, οι προσφορές που έπρεπε να συνταχθούν με το τότε ισχύον καθεστώς και όχι μελλοντικές προβλέψεις ή υποθέσεις, θα έπρεπε να υπολογιστούν με το δεδομένο ότι οι εισφορές άνευ ετέρου και αυτοδίκαια επανέρχονται από 1-1-2023 στο ύψος της 31-12-2020. Τούτο είναι όλως σαφές και απορρέει ακριβώς από το άρ. 31 παρ. 3 Ν. 4756/2020 και ουδεμία ασάφεια της νομοθετικής διάταξης υφίσταται σχετικά με το αν το καθεστώς εισφορών που ορίζει η διάταξη αυτή, λήγει στις 31-12-2021, αφού τούτο ακριβώς αναφέρει επί λέξει. Προφανώς, οι προσφέροντες θα δύναντο να υπολογίσουν με τους συντελεστές του άρ. 31 Ν. 4756/2020 τις εισφορές για το 2021, αν δεν υφίστατο στη διάταξη αυτή, η παρ. 3 που ορίζει συγκεκριμένη ισχύ, την εφαρμογή της οποίας παραμερίζουν οι εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος, προβαλλόμενες ερμηνείες ή έστω θα δύναντο να υποτεθεί ως ασαφές το καθεστώς του 2022, αν τυχόν είχαν καταργηθεί οι λοιπές ως άνω διατάξεις (οπότε θα δημιουργείτο νομοθετικό κενό για το 2022 και εξής, εξαιτίας του συνδυασμού του άρ. 31 παρ. 3 Ν. 4756/2020 και της τυχόν κατάργησης των λοιπών ως άνω διατάξεων). Όμως, ουδόλως οι διατάξεις των Ν. 4670/2020 και 4387/2016 έχουν καταργηθεί και δη, κατά το κρίσιμο διάστημα υποβολής των νυν προσφορών, και άρα, η

συναγωγή περί του 2022 και των εισφορών του, ασάφειας, νομοθετικού κενού ή και δυνατότητας υπολογισμού τους με βάση το άρθρο 31 Ν. 4756/2020, πρώτον, άγουν σε μη λήψη υπόψη της παρ. 3 αυτού, όπως ακόμη και με τον Ν. 4826/2021 ισχύει, δεύτερον, άγουν παρανόμως σε ουδόλως προβλεπόμενη στο νόμο ανενέργεια ή κατάργηση των διατάξεων των Ν. 4670/2020 και 4387/2016 και τρίτον, παράγουν επί της ουσίας και προκαταλαμβάνουν τη θέσπιση, νέας διάταξης τυπικού νόμου, που ουδόλως υφίστατο κατά τον χρόνο σύνταξης προσφορών, η οποία θα τροποποιούσε εκ νέου για νέο χρονικό πλαίσιο το καθεστώς εισφορών ή θα καταργούσε ή τροποποιούσε τους Ν. 4670/2020 και 4387/2016 ή θα τροποποιούσε την παρ. 3 άρθρο 31 Ν. 4756/2020, κατά τρόπο ώστε να μεταβάλει το χρονικό πεδίο εφαρμογής της. Σημειωτέον δε, ότι το άρθρο 31 Ν. 4756/2020 δεν περιλαμβάνει κάποια τυχόν διάταξη που καταλείπει εκ του περιεχομένου της (και χωρίς τη θέσπιση νέου τυπικού νόμου, υπόθεση που κατά τον χρόνο σύνταξης των νυν προσφορών, όλως αυθαίρετη και άγνωστης εκπλήρωσης), ενδεχόμενο παράτασης ή επανακαθορισμού της διάρκειας ισχύος της ούτε αναθέτει τυχόν, δια νομοθετικής εξουσιοδότησης στη διοίκηση και την κανονιστική της αρμοδιότητα, να ορίζουν κατά περίπτωση και περίοδο τον χρόνο ισχύος της μείωσης εισφορών ή να παρατείνουν τον καθορισθέντα εκ του νόμου. Αλλά, η διάταξη του άρθρο 31 παρ. 3 Ν. 4756/2020, ως είχε κατά τον χρόνο υποβολής των νυν προσφορών, ήταν σαφής, μονοσήμαντη και δεν κατέλειπε η ίδια κανένα περιθώριο ερμηνείας ότι έχει ισχύ μετά την 31-12-2022 ούτε περιθώριο ή έρεισμα ή εξουσιοδότηση περαιτέρω επιμέρους ρύθμισης, μεταβολής, παράτασης ή επαναρρύθμισης του χρόνου ισχύος της. Παρά, οιαδήποτε, μετά την 31-12-2022, ισχύς του άρθρο 31 παρ. 3 Ν. 4756/2020 και δεδομένου ότι η παρ. 3 αυτού συνιστά διάταξη τυπικού νόμου (και ούτως ο χρόνος ισχύος της μείωσης εισφορών ορίζεται εκ τυπικού νόμου), προϋπέθετε νέο τυπικό νόμο που είτε θα θεσπίσει τέτοια παράταση ισχύος του άρθρο 31 Ν. 4756/2021 είτε θα καθορίσει μείωση ίση με τη μείωση εισφορών του άρθρο 31 Ν. 4756/2021 και για νέο χρονικό διάστημα είτε θα προσδιορίσει εξαρχής ποσοστό εισφορών ίσο με το προκύπτον δια της μείωσης του άρθρο 31 Ν. 4756/2020 επί των λοιπών καταρχήν διατάξεων είτε θα τροποποιεί την παρ. 3 του άρθρο 31 Ν.

4756/2020. Εξάλλου, αφού κατ' άρ. 31 παρ. 3 Ν. 4756/2020 «Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου [άρ. 31 Ν. 4756/2020] ισχύουν μέχρι την 31η.12.2022», αυτομάτως συνάγεται ότι δεν ισχύουν μετά την 31-12-2022 και δεν ισχύουν από την 1-1-2023 και εξής (κατά την κείμενη τουλάχιστον νομοθεσία). Ερμηνεία που τυχόν συνάγει περιθώριο κρίσης ότι οι διατάξεις του άρ. 31 Ν. 4756/2020 ενδέχεται να ισχύουν μετά την 31-12-2022, ακόμη και υπό τον παρεμφερή ισχυρισμό ότι δεν είναι σαφές ποιες εισφορές ισχύουν και άρα, αν ισχύει η μείωση, ήτοι η διάταξη του άρ. 31 Ν. 4756/2021, μετά την 31-12-2021, αντιβαίνει ρητή και σαφή διάταξη τυπικού νόμου. Αντίστοιχα, ουδόλως δύναται να γίνει δεκτό ότι η διακήρυξη και ο νόμος είναι ασαφείς ως προς τον υπολογισμό εισφορών, αφού η διακήρυξη απλώς αναφέρεται στις νόμιμες εισφορές και άρα αυτονόητα παραπέμπει στο αντιστοίχως ισχύον κατά τον χρόνο της προσφοράς, δίκαιο περί των ασφαλιστικών υποχρεώσεων για το έτος εκτέλεσης, δηλαδή το 2022, βλ. και κατωτέρω περί του ότι και ρητά έπραξε τούτο. Και τούτο ενώ το κατά τις νυν υποβληθείσες προσφορές, ισχύον δίκαιο, όσον αφορά τις εισφορές του 2023 είναι αυτό των Ν. 4670/2020 και 4387/2016 και όχι του άρ. 31 Ν. 4756/2020, το οποίο εισέτι, ως και κατά την προσφορά, κατά την παρ. 3 αυτού, ισχύει ως και την 31-12-2023. Επομένως, το άρ. 31 Ν. 4756/2020 ήταν εξ αρχής άσχετο με τον υπολογισμό εισφορών στο πλαίσιο της νυν υπό ανάθεση σύμβασης για το διάστημα του 2023 και εξής, αφού η ισχύς του περιορίζεται σε απώτατο χρονικό σημείο και συγκεκριμένα την 31-12-2022. Υπό την αυθαίρετη δε υπόθεση ενδεχομένου εφαρμογής για τον υπολογισμό των εισφορών της νυν σύμβασης, καθ' ο μέρος αφορούσε το 2023 και υπό το κατά την υποβολή των νυν προσφορών ισχύον καθεστώς, του άρ. 31 Ν. 4756/2020, ήτοι διάταξης που εκ της ίδιας, ήτοι εκ διατάξεως τυπικού νόμου οριζόταν, ως τότε ίσχυε, ότι διαρκεί έως και σημείο πριν την υπό ανάθεση σύμβαση, αντιστοίχως θα ήταν δυνατό να εφαρμοστεί εν τέλει οιαδήποτε διάταξη, νέα, προϊσχύουσα ή αναβιούσα. Εξάλλου, ο νομοθέτης, όπως δύναται και ενδέχεται να παρατείνει τη μείωση του 2022 και για το 2023, όπως και έπραξε για το 2022, αντιστοίχως ενδεχόταν να ορίσει τις εισφορές για το έτος αυτός και για κάθε εν γένει έτος, σε ακόμη χαμηλότερο, υψηλότερο και εν γένει

οποιοδήποτε ύψος. Ομοίως, κάθε διάταξη, ακόμη και αν δεν περιλαμβάνει ρύθμιση συγκεκριμένου διαστήματος ισχύος, ενδέχεται να μεταβληθεί οποτεδήποτε, όπως ενδέχεται να νομοθετηθεί οτιδήποτε. Οι ασφαλιστικές εισφορές προσφοράς, στο πλαίσιο του υποχρεωτικού για τη στοιχειοθέτηση της προσφοράς τους, προϋπολογισμού τους εκ των προσφερόντων, δεν δύνανται να υπολογίζονται βάσει υποθέσεων και ενδεχομένων μελλοντικών μεταβολών του νομοθετικού πλαισίου, αλλά με βάση τις κατά την προσφορά ισχύουσες και με χρονικό πεδίο εφαρμογής το επίμαχο χρονικό διάστημα εκτέλεσης, διατάξεις. Άρα, αν υποθεθεί ότι η διακήρυξη ή ο τότε ισχύων νόμος φέρουν ασάφεια περί των εισφορών του χρόνου εκτέλεσης της νυν σύμβασης, ήτοι του έτους 2023 και εξής, υπό ακριβώς την ίδια λογική, αφού κάθε είδους διάταξη θα δύνατο να νομοθετηθεί και κάθε ποσοστό εισφορών να υποβληθεί, τότε κάθε ποσοστό εισφορών είναι αβέβαιο και ασαφές και μάλιστα, ανεξάρτητα από την περίπτωση του άρ. 31 Ν. 4756/2020 και της δι' αυτού προσωρινής μείωσης εισφορών, και άρα, οι προσφέροντες θα δύναντο να υπολογίζουν κάθε συντελεστή εισφορών, χαμηλότερο, υψηλότερο, ίδιο με αυτόν του 2020 ή με αυτόν του 2021 και 2022 και η αναθέτουσα δεν θα δύνατο να ελέγξει την ορθότητα των υπολογιζόμενων εισφορών. Υπό ακριβώς την ίδια λογική, δεδομένου ότι και οι νόμιμες αποδοχές, τα ωράρια νόμιμης εργασίας, οι χρόνοι αδείας και οι προσαυξήσεις νυκτερινής εργασίας ή αργιών, δύνανται να μεταβληθούν και να επαναρυθμιστούν νομοθετικά, ομοίως και οι νόμιμες κρατήσεις και η παρακράτηση φόρου, τότε οι διακηρύξεις και η συγκεκριμένη, φέρουν και προς τούτο ασάφεια και εν τέλει, δεν είναι δυνατόν να υπολογιστεί κόστος ούτε αποδοχών ούτε εισφορών ούτε κρατήσεων ούτε παρακράτησης φόρου, με οιαδήποτε σαφήνεια ούτε είναι δυνατόν να ελεγχθούν τα κόστη αυτά ούτε εν τέλει είναι δυνατόν, να εφαρμοστεί το άρ. 68 Ν. 3863/2010. Επιπλέον, είναι όλως αδιάφορο αν προσφορά που έχει υπολογίσει σε ποσό μικρότερο του νομίμου τις ασφαλιστικές εισφορές (ή τις αποδοχές, το εργατικό κόστος, τις κρατήσεις ή την παρακράτηση φόρου ή σε χαμηλότερο του ευλόγου, το διοικητικό κόστος, τα αναλώσιμα ή το εργολαβικό όφελος), θα δύνατο, λόγω του συμπτωματικού στοιχείου, της συγκριτικής διαφοράς της από την επόμενη

προσφορά και πάλι να είναι η χαμηλότερη, εφόσον επανυπολογιζόταν και αυξανόταν σε ποσό που θα κάλυπτε τις αληθώς ισχύουσες εισφορές ή κάθε άλλη ισχύουσα εργοδοτική υποχρέωση ή υποχρέωση εκτέλεσης ή παροχής ή νομική υποχρέωση ή οφειλή του αναδόχου ή τα εύλογα αναμενόμενα διοικητικά κόστη ή κέρδος. Οι περί του αντιθέτου τυχόν αιτιάσεις, αφενός καταργούν την εφαρμογή του άρ. 68 Ν. 3863/2010 και σε κάθε περίπτωση καθιστούν τη διάταξη αυτή ανεφάρμοστη και άνευ αντικειμένου, αφετέρου, υπό τέτοια, ως η προβαλλόμενη, μη νόμιμη, ερμηνεία, θα δύνατο να υποβληθεί προσφορά με όλως μικρότερο του νόμιμου και του ευλόγου, κόστος ή ακόμη και με μηδενικές ή μη υπολογισθείσες εισφορές ή αποδοχές ή ακόμη και χωρίς ανάλυση του άρ. 68 Ν. 3863/2010, αφού ακόμη και αν ο προσφέρων δεν δήλωνε τίποτα, το μόνο που θα είχε σημασία για την αποδοχή του, θα ήταν αν το νόμιμο εργοδοτικό κόστος, μετά των κρατήσεων, διοικητικού κόστους και ελαχίστου ευλόγου κέρδους, είναι χαμηλότερο από το τίμημα που προσφέρει ο δεύτερος μειοδότης (και άρα, αν ο πρώτος μειοδότης είχε προσφέρει μεγαλύτερο τίμημα από αυτό που προσέφερε, ώστε να καλύπτει τα ως άνω νόμιμα και εύλογα, θα κατέληγε και πάλι πρώτος μειοδότης). Υπό την ίδια εξάλλου, μη νόμιμη τυχόν ερμηνεία, θα δύνατο προσφορά που προσφέρει λιγότερα από όσα ζητούνται ή λιγότερες μονάδες υπηρεσίας ή προς προμήθεια αγαθών ή υπηρεσίες για μικρότερη διάρκεια της προβλεπόμενης, να επανυπολογίζεται αναλογικά, κατά τρόπο ώστε να καλύπτει τα ζητούμενα της διακήρυξης και εκτέλεσης και να παραμένει αποδεκτός και προσωρινός ανάδοχος ο οικονομικός φορέας, εφόσον και μετά τον επανυπολογισμό θα παρέμενε πρώτος μειοδότης. Αντίστοιχα, το «ασυνήθιστα ή αδικαιολόγητα» χαμηλό ή το ζημιογόνο της οικονομικής προσφοράς, δεν θα εξαρτάτο από την αξία της σε σχέση με τις ανάγκες εκτέλεσης, αλλά από την απόστασή της από την επόμενη προσφορά και θα δύνατο να επανυπολογιστεί κατά τρόπο, ώστε να μην είναι ζημιογόνος, αδικαιολόγητα ή ασυνήθιστα χαμηλή και να παραμένει αποδεκτή, αν κατόπιν επανυπολογισμού παρέμενε πρώτη σε κατάταξη (και άρα, αν η δεύτερη προσφορά είναι μεγαλύτερη του ορίου για το ζημιογόνο, δηλαδή είναι κερδοφόρα ή έστω κερδοφόρα με κέρδος άνω του ελαχίστου ευλόγου

εργολαβικού κέρδους, τότε αναγκαία η πρώτη προσφορά, όσο χαμηλή και να είναι, ακόμη και μηδενική, θα έπρεπε να θεωρείτο αποδεκτή, υπό την αιτίαση, ότι ακόμη και αν είχε άλλη αξία και ήταν μη ζημιογόνος, τότε και πάλι θα παρέμενε στην ίδια θέση κατάταξης). Όμως, αφενός η εν γένει κατάταξη οικονομικών προσφορών, βάσει της οποίας εξάγεται ο προσωρινός αναδόχος, προϋποθέτουν και έπονται της νομιμότητας και αποδοχής προσφορών και δεν εξαρτάται η νομιμότητα της προσφοράς από την κατάταξη της, αφού άλλωστε, ο κάθε προσφέρων λαμβάνει σειρά ανάδειξης του ως προσωρινού αναδόχου, βάσει της κατάταξης των αποδεκτών προσφορών, οι οποίες είναι και οι μόνες ληπτέες υπόψη, συμπεριλαμβανόμενες και συγκρινόμενες για την κατάταξη εκ της οποίας προκύπτει εν τέλει ο προσωρινός ανάδοχος. Αφετέρου, οι παραπάνω ερμηνείες ερείδονται επί της μη νόμιμης προϋπόθεσης περί δυνατότητας κατά την αξιολόγηση μεταβολής των προσφορών, αύξησης του προσφερόμενου τιμήματος, καθορισμού του προσφερόμενου τιμήματος εν τέλει από την ίδια την αναθέτουσα (ώστε να το προσαρμόσει στα νόμιμα) και προσαρμογής των προσφορών κατά τρόπο, ώστε το πρώτον κατά την αξιολόγηση και μετά την υποβολή τους να αποκτήσουν τα νόμιμα και τα κατά τη διακήρυξη προσόντα συμμετοχής και να καλύψουν τους όρους τις διακήρυξης, προϋποθέσεις προδήλως προσκρούουσες στις αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και του υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ των διαγωνιζομένων (καθώς, υπό αντίστοιχη ερμηνεία, θα δύνατο και ο δεύτερος μειοδότης να προσαρμόσει μειωτικά την προσφορά του, ώστε να υπερβεί σε μειοδοσία τον πρώτο μειοδότη). Άρα, ούτε κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016 ως ισχύει, το οποίο θέτει ως όριο του τη διαφάνεια και την ίση μεταχείριση και επιπλέον, τελεί σε κανονιστική ισοτιμία μετά του άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016 περί πλήρωσης των όρων συμμετοχής ήδη κατά τον κρίσιμο χρόνο της προσφοράς, είναι δυνατή τέτοια μεταβολή και τροποποίηση προσφοράς προς την το πρώτον εκπλήρωση των νομίμως προβλεπόμενων και των όρων της διακήρυξης, ως τυχόν συμπλήρωση ή διόρθωση. Συνεπώς, το γεγονός, ότι όπως ο παρεμβαίνων προβάλλει, η διακήρυξη ανέφερε στον όρο 2.4.4 ότι «3. Οι πίνακες οικονομικής προσφοράς συμπληρώνονται (χωρίς να τροποποιηθεί η μορφή τους) από τους

οικονομικούς φορείς, σύμφωνα με την κείμενη εργατική, ασφαλιστική και σχετική νομοθεσία.» (βλ. και ΣΤΕ 73/2021 περί του ότι ο κρίσιμος χρόνος είναι αυτός της διενέργειας του διαγωνισμού) πως οι προσφορές υπολογίζονται βάσει της κείμενης κατά τον χρόνο καταληκτικής προθεσμίας υποβολής τους (προκειμένου να αποφεύγονται και μικροδιαφοροποιήσεις ένεκα διαφορετικής ανά προσφορά ημερομηνίας υποβολής και να υπάρχει κοινό κριτήριο αξιολόγησης) νομοθεσίας, δεν συνεπάγεται ότι οι εισφορές θα υπολογίζονταν με ρητά κατά της ορίζουσας αυτόν διάταξης, προσωρινού χαρακτήρα, συντελεστή, αλλά ακριβώς με την κατά την κείμενη κατά τον κρίσιμο χρόνο υποβολής της προσφοράς, νομοθεσία που τότε ίσχυε (ασχέτως τότε κατά την υποβολή της υποθέσεων περί μελλοντικής μεταβολής της), για κάθε χρονικό σημείο εκτέλεσης της διετούς διάρκειας της σύμβασης. Το δε γεγονός ότι η διακήρυξη δεν όρισε συγκεκριμένες εισφορές για κάθε χρόνο εκτέλεσης της διετούς σύμβασης, δεν σημαίνει παρά ότι οι προσφέροντες όφειλαν να εφαρμόσουν για τις εισφορές, όσα προέβλεπε η κείμενη κατά την διενέργεια του διαγωνισμού, νομοθεσία και άρα, όσα προέβλεπε για συγκεκριμένα μεν έτη, όπως και το 2022 και όσα προέβλεπε γενικά, ήτοι για κάθε έτος, που δεν καλυπτόταν κατά την προσφορά με τότε ισχύουσα ήδη, διάταξη νόμου που ρύθμιζε προσωρινά και κατ' απόκλιση των γενικώς ισχυόντων, για συγκεκριμένα έτη. Άρα, ως και 31/5/2022, ήτοι από 19-1-2022 και ως 31/5/2022, ήτοι για 133 ημέρες ή 18,219% των 730 ημερών της διάρκειας της σύμβασης ίσχυαν εισφορές 22,54%, από 1/6/2022, ως και 31/12/2022, ήτοι για 214 ημέρες ή 29,315 % της σύμβασης, ίσχυαν εισφορές 22,29% (22,54%-0,25%, λόγω της από 1-6-2022 μείωσης 0,25% εισφορών για επικουρικά ταμεία) και για το διάστημα από 1/1/2022 ως και τη λήξη της σύμβασης, ήτοι για 365+18=383 ημέρες, ήτοι 52,466% της σύμβασης, οι εισφορές έπρεπε να υπολογιστούν με συντελεστή 24,08% και άρα, μεσοσταθμικά προκύπτει συντελεστής για όλη τη διάρκεια της σύμβασης (22,54%Χ18,219%+22,29%Χ29,315%+24,08%Χ52,466%=) 23,274%, αντί 22,54% που υπολόγισαν ομοιογενώς για κάθε διάστημα εκτέλεσης της σύμβασης όλοι οι καθ' ων. Άρα, ο παρεμβαίνων με 72282,79 ευρώ μισθολογικό

κόστος έπρεπε να υπολογίσει άνευ ΕΛΠΚ εισφορές 16.823,59 ευρώ, αντί 16.292,54 ευρώ που υπολόγισε και άρα, υποκοστολόγησε τις εισφορές κατά 531,05 ευρώ, ο ... με 71785,85 ευρώ μισθολογικό κόστος έπρεπε να υπολογίσει άνευ ΕΛΠΚ εισφορές 16.707,93 ευρώ, αντί 16.340,53 ευρώ που υπολόγισε και άρα, υποκοστολόγησε τις εισφορές κατά 367,40 ευρώ και ο ... με 71.839,92 ευρώ μισθολογικό κόστος έπρεπε να υπολογίσει άνευ ΕΛΠΚ εισφορές 16720,515 ευρώ, αντί 16.192,80 ευρώ που υπολόγισε και άρα, υποκοστολόγησε τις εισφορές κατά 527,715 ευρώ. Συνεπώς, όλοι οι καθ' ων υποκοστολόγησαν και δη, σημαντικά το απαραίτητο προς λήψη υπόψη, κονδύλι ελάχιστων ασφαλιστικών τους υποχρεώσεων, κατά παράβαση του όρου 2.4.4 και του άρ. 68 Ν. 3863/2010, περί υποχρέωσης τήρησης νόμιμων εργοδοτικών υποχρεώσεων και συνυπολογισμού νόμιμου ασφαλιστικού κόστους κατά τη σύνταξη της προσφοράς και την διάρθρωση και κάθε άλλου κονδυλίου της (που δεν δύναται να ερείδεται σε υποκοστολόγηση άλλου κονδυλίου και δη, νόμιμης εργοδοτικής υποχρέωσης), ως και των όρων 1.7 και 4.3 της διακήρυξης, περί υποχρέωσης τήρησης της κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας, τόσο κατά την επιλογή αναδόχου και τη σύνταξη και αξιολόγηση προσφορών, όσο και κατά την εκτέλεση, με συνέπεια ουδόλως να δύναται άλλωστε, κάθε προσφέρων να ερείδει κέρδος της προσφοράς, ως και την υπόλοιπη εν γένει σύνταξή της, σε κατώτερο του νομίμου υπολογισμό του ασφαλιστικού κόστους ούτε να μετέχει παραδεκτώς έχοντας ήδη υπολογίσει τις εργοδοτικές του υποχρεώσεις σε κατώτερα της κατά τη διενέργεια του διαγωνισμού, κείμενης νομοθεσίας, επίπεδα και επί παράβασης των κατά νόμο υποχρεώσεων του, όπως ο νόμος ισχύει κατά το ως άνω κρίσιμο χρονικό σημείο (λήξης προθεσμίας υποβολής προσφορών). Άρα, κατ' αποδοχή του πρώτου λόγου της προσφυγής, το σύνολο των καθ' ων είναι αποκλειστέοι.

5. Επειδή, επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η Προδικαστική Προσφυγή. Να απορριφθεί η Παρέμβαση. Να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες, καθ' ο μέρος έκριναν η πρώτη εξ αυτών δεκτούς τον παρεμβαίνοντα και τους καθ' ων ... και ... (τον τελευταίο δε και για τον πρόσθετο λόγο της παράλειψης προηγούμενης κλήσης του προς δικαιολόγηση της προσφοράς του κατ' άρ. 88

Ν. 4412/201) και όρισε προσωρινό ανάδοχο τον παρεμβαίνοντα και η δεύτερη εξ αυτών, καθ' ο μέρος όρισε ανάδοχο τον παρεμβαίνοντα, παρά τη μη νόμιμη κατά την πρώτη προσβαλλομένη, αποδοχή του ήδη στο στάδιο οικονομικών προσφορών.

6. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει την Παρέμβαση.

Ακυρώνει τις με αρ. 67/8^η Συνεδρίαση 8-3-2022 και δεύτερον 106/10^η Συνεδρ. 4-4-2022 Αποφάσεις ΔΣ του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος με την πρώτη κρίθηκαν δεκτές οι προσφορές του παρεμβαίνοντος και των οικονομικών φορέων ... και ... και με τη δεύτερη αναδείχθηκε ανάδοχος ο παρεμβαίνων.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 6-5-2022 και και εκδόθηκε αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΣΑΠΑΛΙΑΡΗΣ